

Tines de Ca n'Oristrell

El Pont de Vilomara i Rocafort

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: Ca n'Oristrell
Alçada: 385

Coordenades:

Latitud: 41.70954
Longitud: 1.90334
UTM Est (X): 408765
UTM Nord (Y): 4618109

Classificació

Número de fitxa 08182 - 156
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Conjunt arquitectònic
Estil / època: Contemporani Popular
Segle XIX
Any 1884
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: 08181A0050000100000G
Fitxes associades:
[Ca n'Oristrell](#)
Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart i Laura Bosch
Data de registre de la fitxa: dg., 03/07/2016 - 02:00

Descripció

El mas Oristrell és una de les finques més extenses del Pont de Vilomara i una de les més antigues. S'ubica a l'entrada de la vall del Torrent Flequer, en un punt dominant visualment. La masia disposa d'una sèrie d'edificis auxiliars de caràcter productiu. Els més destacats són les tines. Adossades a la casa n'hi ha 10; però destaca un conjunt de tres tines datades l'any 1884. Dues comparteixen obertura. Totes tres són cilíndriques amb recobriment de cairons de rajola vermella. La boixa es troba a la cara sud, mentre que l'accés a les posts es feia per la cara nord, aprofitant el desnivell del terreny.

Història

La documentació més antiga que ens parla d'aquest mas és un pergami de Sant Benet de Bages de l'any 932. Es tracta d'una venda entre Aldevoso i la seva muller Ranla i Gonderic i Ermessenda, d'unes cases amb corts, horts i terres de conreu, terres ermes, vinyes i pomeres. Situa la finca en el lloc que es coneix amb el nom d'Ullastrell. Les terres delimiten a orient amb "Palazio de Avezcia", a migdia amb Monte Virgilio, a nord amb el riu Néspola i a occident amb el riu Llobregat. Existeixen document del mateix segle X i XI on es testimonien vendes. Amb el temps la informació augmenta progressivament i continua aportant dades del mas i de la família Oristrell durant els segles XIII, XIV, XV, XVI, XVII i fins l'actualitat. Fins el segle XVIII es manté el cognom Oristrell, que ha quedat al mas. Però a partir de 1723, al quedar-se sense descendència masculina, el cognom esdevé Oliveras. Fou mitjançant l'enllaç matrimonial entre Jaume Oliveras i Oristrell i la pubilla. El cognom Oliveras es manté en l'actualitat.

Bibliografia

BALLBÈ i BOADA, Miquel (1993). Tines al mig de les vinyes a la comarca del Bages. Centre d'Estudis del Bages.
Consorci per la Promoció Turística de les Valls del Montcau (2005). Tines a les Valls del Montcau. Farell Editors.

